რედაქცია: სოლოლაკზე, სერგიევის ქუჩაზე, Ив. ამირაგოვის სახლში, № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერგიევის ქუჩაზე, Ив. ამირაგოვის სახლებში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტორაში. გარეშე მცხოვრებთათვის: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газ. „Дроэба“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

ყოველ დღე ორშაბათს გარდა

დროება

ცალკე ნომერი ღირს შაურათ

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვ. ენებზე.

ფასი განცხადებისა: დიდი ასოებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის სიცეროთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

ბედნიერი დღეების გამო, შემდეგი 225 ნომერი „დროებისა“ გამოვა მხოლოთ პარასკევს, დეკემბრის 30-ს.

რედაქციისაგან

თუმცა ყოველ ნომერში ვაცხადებთ, რომ ნახევარი წლის გაზეთის ფასი არის 4 მან. და 50 კაპ., მაგრამ ხელის-მომწერლები მაინც კიდევ უფრო ხშირად მარტო 4 მანეთს აგზავნიან.

ამის გამო უმორჩილესად ვთხოვთ იმ ნახევარის წლის ხელის-მომწერლებს, რომელთაც 4 მან. გამოუგზავნიათ, დანარჩენი ათი შაურიც გამოგზავნონ (ფოშტის მარკებით ან ვერცხლით); წინაამდეგ შემთხვევაში იმათ მომავალი იენისიდამ მოესპობათ გაზეთის გზავნა.

მომავალ 1878 წელს გაზეთი

„დროება“

გამოვა იმავე პროგრამმითა და მიმართულებით, როგორც დღემდინ გამოდიოდა ხოლმე.

ამ უკანასკნელი ნახევარი წლის გამოცდილებამ დაგვარწმუნა ჩვენ, რომ ყოველ-დღიური გაზეთი ჩვენთვის აუცილებელ საჭიროებას შეადგენს და ამიტომ

მომავალ წელსაც „დროება“ მუდამ დღე გამოვა,

გარდა ორშაბათისა და უქმეების შემდეგ დღეებისა.

ხელის-მოწერა

თ ფ ი ლ ი ს შ ი—„მიიღება დროების“ რედაქციაში (სერგიევის ქუჩაზე, Ив. ამირაგოვის სახლებში).

გ ა რ ე შ ე მ ც ხ ო ვ რ ე ბ თ ა ამ ადრესით უნდა დაიბარონ გაზეთი: *Въ Тифлисъ. Въ Редакцію „Д р о э б а“.*

ფასი გაზეთისა

მთელის წლისა	8 მან.	„ კაპ.
ექვსის თვისა	4 „	50 „
ოთხის თვისა	3 „	„ „

მხოლოთ ამ ვადებით შეიძლება მომავალის წლიდამ გაზეთის დაბარება.

უმორჩილესი თხოვნა ხელის-მომწერლებსა და აგენტებს: **ხვედრი ფული გაზეთისა იმის დაბარებისა-თანავე უნდა იქმნეს გამოგზავნილი;** თუ არ თავის აგენტების საშუალებით, ისე რედაქცია უ ფ უ ლ ო თ გ ა ზ ე თ ს ა რ ა ვ ი ს ა რ გ ა უ გ ზ ა ვ ნ ი ს.

ომის ამბები

აზიის ბრძოლის ველიდამ

თფილისელი კორრესპონდენტი ნემენცურის გაზეთის „Presse“-ისა იწერება, რომ ზოგიერთ გაზეთებში დაბეჭდილი ამბავი, ვითომც რუსის ჯარებმა სრულებით მიატოვეს დევე-ბოინი, უსაფუძვლო და ტყვილი ამბავი არისო.

—

სტამბოლიდამ მოსული დეპეშა გვაცნობებს, რომ არზრუმს გარშემო რუსის ჯარებს ისევ ის პოზიციები უჭირავთ, რაც ადრე ეჭირათო.

—

მუხთარ-ფაშას შემდეგი დეპეშა გაუგზავნია 13 დეკემბერს სტამბოლში ოსმალოს სამხედრო სამინისტროს სახელობაზე:

„იმ რუსის ჯარის წინაალმდეგ, რომელიც არზრუმის დასათვალიერებლად მოგვიახლოვდა, ჩვენ გავგზავნეთ ჩვენი ცხენოსანი ჯარი, რომელიც ფიცხელი შეტაკების შემდეგ დაბრუნდა უკანვე.

„არზრუმიდამ ტრაპიზონამდინ პირ-და-პირი გზა მტრისაგან შეკრულია; ამ ორ ქალაქს შუა მიმსვლელ-მომსვლელები და აგრეთვე ჯარი ტრაპიზონიდამ ამ ჟამად გუმუშის მოსახვევი გზით მიდის.“

—

თ. მესჩერსკი იწერება „მოსკოვის უწყებებში“ ალექსანდრაპოლიდამ:

„მე მეგონა, რომ ჩვენი საზოგადოება საკმაოთ სწირავს ჩვენი დაჭრილებისათვის; მაგრამ, როცა აქ მოვედი და ვნახე, დავრწმუნდი, რომ ეს საზოგადოების შესაწირავი ერთ მეათედს ამათს აუცილებელ საჭიროებას არ აკმაყოფილებს. ამათ აკლიათ წამალი, აკლიათ თბილი ტანისამოსი, არა აქვთ ხეირიანი სადგომები, არა აქვთ, რაც განსაკუთრებით საჭიროა, ხის ფეხი (მომეტებული ნაწილი დაჭრილებისა, როგორც მოგეხსენებათ, ფეხშია დაჭრილი) და სხვ.

„თუ ამისთანა მდგომარეობაში არიან დაჭრილები აქ, ალექსანდრაპოლის ლოსპიტლებში, რაღა უნდა იყოს რიონის ატრიადში, ყარსში, ერივანში, არტაანში, დევე-ბოინზე და სხვაგან!

—

გაზეთის „Голосъ“-ის 306 ნომერში დაბეჭდილია შემდეგი სიტყვები:

„მცირე აზიისაკენ საშინელ ყინვებს იწერებიან. უეჭველია, რომ იმისთანა გამოცდილი ღენერლები, როგორიც არიან ლორის-მელიქოვი და გეიმანი, ყოველ ღონის-ძიებას იხმარებენ, რომ არზრუმთან გაჩერებულ ჩვენს კავკასიის მხნე ჯარებს თბილი სადგომები ჰქონდესთ; უამისოთ ძნელად წარმოსადგენია რომ ეს ღენერლები ამდონი ხანი ასე გააჩერებდნენ ამ ჯარს არზრუმთან.

„კავკასიის ჯარებმა ბევრი შრომა გამოიარეს ამ ომიანობაში და რადგან მომავალ წელსაც ამათ საქმე ექნებათ, ამიტომ მგონი კარგი იქნებოდა, რომ ეს ჯარები ახლა ცოტა შეესვენებინათ...“

ევროპის ბრძოლის ველიდამ

წასული ნომრის ოფიციალური ტელეგრამმებიდამ შეიტყო მკითხველმა, რომ ღენ. გურკო ახლა ხელ-მეორედ გადასულა თავის კორპუსით ბალკანის მთებს გადაღმა და სოფიისაკენ მოდისო.

ამ გარემოებას, რასაკვირველია, დიდი მნიშვნელობა ექნება ამ ბრძოლაში; ადრიანოპოლამდინ ახლა რუსის ჯარს სრულიად არაფერი არ დაბრკოლებს, რადგან, როგორც უცხო ქვეყნის გაზეთებში იწერებოდნენ, სოფია დასწვეს ოსმალებმა, რაც აქ ჯარები ჰყავანდათ

ადრიანოპოლში დასწიესო და ამ ქალაქთან აპირებენ რუსების შეჩერებასაო.

—

ზემოხსენებულისავე გაზეთის სიტყვით, ოსმალოებს იმედი აქვთ, რომ ადრიანოპოლზე რუსების მიდგომამდინ, ამ ქალაქში 100—120,000 კაცს მოაგროვებენ 400-ზე მეტის ზარბაზნით და ამ ძალით დაუხვდებიან მტერს.

მაშა სადამე ამ ომიანობის ბედის გადაწყვეტას ამ ქალაქთან უნდა მოველოდეთ: თუ აქ დამარცხებული იქმნენ ოსმალოები, მაშინ რუსებს სტამბოლის გზა გახსნილი ექნებათ და, უეჭველია, იძულებული შეიქნებიან, რომ როგორც იქნება შეურიგდნენ თავის მოპირდაპირეს.

—

ლონდონის გაზეთს „Daily Telegraph“-ში მოყვანილია შემდეგი დეპეშა 11 დეკემბერს ბუხარესტიდამ მიღებული:

„აქ მოიყვანეს ორი ათასამდინ ოსმალოს სალდათი, რომელნიც პლევნოსთან იყვნენ დატყვევებულნი; მომეტებული ნაწილი ამათგანი ძალიან ავათ არიან, რადგან სიცივეს შეუწუხებია გზაში.“

—

ამავე გაზეთში სისტოვოდამ იწერებიან:

„ორი დივიზია რუმინიის ჯარისა ვიდდინისაკენ უნდა გაელაშქროს; ერთი პლევნოში აყვანილ ტყვეებს გაჰყვება და დანარჩენი ჯარები რუმინიისა დანიშნულია მდ. დუნაის მარჯვენა ნაპირების დასაცველად და აგრეთვე პლევნოში ვასაჩერებლად.“

საქართველო

დღიური

*** ამ სიცივესა და სიძვირესთან ქურდებიც მეფობენ ჩვენს ქალაქში; თითქმის ისე დღე არ გაივლის, რომ ქალაქის რომელსამე უბანში ან კაცი არ მოჰკლან, ან არ გასცარცვონ ვინმე და ან რამე არ მოიპარონ.

როგორც ეტყობათ, ეს ჩვენი ქალაქის ავაზაკები უჭკუო კაცები არ არიან: იმათ კარგათ გამოუანგარიშებიათ, რომ იმათთვის სახეირო, ე. ი. ფულიანი, ხალხი ღამ-ღამობით იშვიათათ დაიარებიან ქუჩებშიო; ამას გარდა ამ დროს აზნაურიც გამოდისო, და ამის გამო ღამე თითქმის არავითარი ცუდ-კაცობა და ავაზაკობა არა ხდება ხოლმე ქალაქში: საღამოობით 6—7-ს საათზე გამოდიან სანადიროთ; ყველა ავაზაკობა, კაცის-კვლა და ქურდობა, რაც ამ უკანასკნელ ხანებში მოხდა ჩვენს ქალაქში, მოხდა სწორეთ ამ დროს, ე. ი. საღამოს 6 საათიდამ 8 საათამდინ.

გამვლელ-გამომვლელის ხალხის იმათ არ ეშინიანთ; კარგათ იციან, რომ მეცხრამეტე საუკუნეში არავინ გამოჩნდება ისეთი გულ-შემატკივარი რაინდი, რომ თავის მოყვასისათვის ხანჯალ ან რევოლვერ ამოღებულს კაცს წინ დაუხვდეს...

*** თუ სადამდინ მიაღწევს ამ ჩვენი ავაზაკების მხნეობა და არხეინობა, შემდეგი წიგნი გვიმტკიცებს, რომელიც იმათ „ტფილისის მოამბის“ რედაქტორისათვის მიუწერიათ:

„თ. ბებუთოვ, „ვესტნიკის“ რედაქტორო!

„ერთი შეცდომა მოგვივიდა ჩვენ; ის რომ საწყალი ბაგინოვის ქალის სახლს ძუკიაში წაუკიდეთ ცეცხლი. ჩვენ გვეგონა, რომ ეს სახლი ბადალ უ—ვის სახლი იყო, ჩვენის ამხანაგის, რომელსაც 15,000 მანეთი ჩავაბარეთ და ბოლოს კაპეიკსაც კი აღარ გვაძლევს. უეჭველად მოვკლავთ იმას, თუ ჩვენი ფული არ დაგვიბრუნა.

„თუ ეს წიგნი არ დაგვიბეჭდეთ, თქვენც ასე გაგისწორდებით.

„უნდა გრცხვენოდეთ, რომ ტყვილი დაბეჭდეთ, ვითომ ჩვენ ჩინოვნიკის ბასილოვის მოკვლა გვინდოდა. ჰაზრშიაც არ მოგვსვლია არც მოკვლა და არც გაცარცვა ამ კაცის.

„ტატო, გიორგი და ივანე. ჩვენი გვარები ბადალ უ—ვმა იცის.“

*** რუსული გაზეთი „ახალი დროება“ გვაცნობებს, რომ უმაღლესის მთავრობის გადაწყვეტილებით კავკასიის (ვლადიკავკასის) მთის გზის გასაკეთებლად დაინიშნა ნახევარი მილიონი მანეთიო იმ პირობით, რომ ეს ფული ათი წლის განმავალობაში უნდა დაიხარჯოს ამ საგანზედო.

იქნება მაშინ მაინც ვეღირსოთ უცხო ქვეყნისა და რუსეთის ფოჩტის თავის-დროზე მოსვლას...

*** სოფ. ხაშმიდამ გვწერენ, რომ ორ იქაურ გლეხს სადავო მამულის თაობაზე საჩივარი ჰქონიათ; ადგილობრივ პრისტავს, ერთის მომჩივრისაგან განზრახულს, მეორე მამჩივანისათვის ჯოხით უცემია. გალახულს ვერ მოუთმენია ეს და ის განმზრახველი კაცი მოუკლავს. ჩვენი კორრესპონდენტი ამბობს, რომ ის მოკლული გლეხი მდიდარი კაცი იყოვო და მთელს სოფელს აწუხებდაო.

*** ძალიან დიდი ნაკლულევანებაა ჩვენში, რომ ერთი ხეირიანი ქართული კალენდარი არ გამოდის. მართალია, ეს მეთუთხმეტე წელიწადია მგონია, რომ მუდამ წელს იბეჭდება უფ. ს. მდივანოვის „ქართველთა და სომეხთა კალენდარი“, მაგრამ ეს ისეთი უშნო, საძაგელი რამ არის და რაც იქ თითო ორ-ოლა ცნობებია, ისეთი ტყუილი ცნობებია, რომ ეს, რასაკვირველია, კალენდრად არ ჩაითვლება.

*** ჩვენ მოგვივიდა თელავიდამ შემდეგი შენიშვნა:

„ამ ათ-თორმეტ წელიწადში არ შესწრებია კაცი თელავში ამისთანა სიძვირეს. შეიძლება არა ვსთქვათ რა იმისთანა საქონელზედ, რომელიც გამოდის სამზღვარს გარეთიდგან ანუ რუსეთიდგან, ამისათვის რომ მიზეზი ყველასთვის ცხადია; მაგრამ რას მივაწეროთ სიძვირე სხვა-და-სხვა ხორაგისა და მეტადრე შეშა-ფიჩხისა? როგორც წინა წლებში და შარშანაც ურემი შეშა ღირდა ექვსი აბაზიდგან შვიდ აბაზამდის; ეხლა იყიდება ოთხიდგან ხუთს მანეთამდის. ძროხის ხორცს, არ მოსწრებია კაცი, რომ გირვანქა შაურზედ მეტად გაყიდულიყოს, ახლა იყიდება შვიდ და რვა კაპეიკათ; თუმცა ფორმისთვის გამოცემულის ტაკციით უნდა იყიდებოდეს ექვს კაპეიკათ, მაგრამ რადგანაც ყურის მგდებელი არავინ არის, ხშირათ ყასბები ცხრა კაპეიკათაც ჰყიდიან.

„სოფლის ხალხს სიცივეების და ყინულების გამო ათასში ერთხელ-ღა შემოაქვთ თელავში გასასყიდავად შეშა; ეს გარემოება ახარებს აქაურს სომეხ-ვაჭრებს: სეკტემბერში და ოკტომბერში საქენი შეშა ფასობდა იმათში ცამეტიდგან თოთხმეტს მანეთად; დღეს კი ოცდა-ერთ მანეთად გაყიდეს, ისიც დიდის მუნათით; თან უარსაც ამბობდნენ თავიანთი ურმით შეშის ჩამოტანაზედ. სახედრის საპალნე შეშისა აქამდის ღირდა ექვსი შაური, ეხლა კი ჰყიდიან სამ აბაზათ; ნეტავი სინიდისიანი საპალნე მაინც გაუგზავნონ მყიდველს. გუშინ ერთი საპალნე შეშა თვლით გამოვიდა თექვსმეტი ნაჭერი, ესე იგი ორჯელ ბუხრის გახურება ანუ ორი საათის საგძალი.

„ვისაც ტოტაოდენი შეძლება აქვს, ის კიდევ არ მებრალება ამ სიძვირეში, მაგრამ რა ქნან ღარიბებმა და ქვრივ-ობლებმა, რომელთაც ვაი-ვაგლახობით ლუკმა-პურის სასყიდლად მოგროვილი რამდენიმე აბაზი უნდა აძლიონ ერთს საპალნე შეშაში.“

„დროების“ კორრესპონდენცია

კახეთიდამ, 21 დეკემბერს. მგონია არ იქნება იმისთანა ივერიის შვილი, რომ საქართველოს ეს პატარა კუთხე კახეთი არ ენახოს, და თუ უნახავს, არ წასულიყოს ოცნებაში მისი მთა და ბარის ცქერაში და უნებურათ არ დაეძახოს: „ჰო, რა მშვენიერებაა!“

ვისაც კი არ უნახამს ეს ჩინებული კუნჭული, გაგონილი მაინც ექნება, რომ კახეთი არის მდიდრად შემკობილი მხარე, რომ მისი მნახავი ალტაცებაში მოვა: პოეტი—ბუნებით, მატერიალისტი—ამ ბუნებაში დამალული უთვალავი ნივთით.

მაგრამ „რა ხელსა ჰყრი საუნჯესა დამალულსა!“

ეს რამთვენიმე წელიწადია, ჩვენი მხრის დამალული სიმდიდრე მხედველობაში მიიღეს სხვა-და-სხვა საზოგადოებამ და რამდენიმე გაშინჯვის შემდეგ დარწმუნდნენ მისს სიმდიდრეზე.

მაგალითად: ამ ჟამად გაშინჯულია

თავადთ ყარალაანთ მთა, რომელშიაც არა ცოტა რკინა იმყოფება, შეუდგნენ თითქმის ძებნასაც; მაგრამ არ ვიცი — რა მიზეზით დაანება თავი საზოგადოებამ ამ ამ საგნისთვის დანიშნულმა. არა ნაკლებ სარგებლობას მოუტანდა თ. მაყაევთ ბაქო-ტფილისის რკინის გზის პროექტის აღსრულებაში მოყვანა მით, რომ ამათ შეეძლოთ გაესაღათ ხე-ტყე თავიანთი მამულისა, სახელდობრივ „ბოტკოსი“; მაგრამ სუყველა ეს იმედები დროებით ჩაშლილია...

მოგხვედა ღმერთმა! შედგა კიდე ერთი საზოგადოება, რომელსაც ერთი მწევრი ამავე საზოგადოებისას ეძახის „მზრუნველისას.“ როგორც სერვანტესის გმირი შემცდარი იყო რაინდობის აზრებზე, როგორც ის წავიდა თავის დულცინეის საძებნელათ, რომლის მაგიერათ ერთი მეწყლე დედაკაცი სცნა თავის საყვარლათ, ისე ეს მწევრი შემცდარია მასზე — თუ რა საშუალება იხმაროს ხალხის გასამდიდრებლად! ახლა, რაკი შეიქნა მწევრი ამ საზოგადოებისა, სჯერა, რომ მიახწია იმ საშუალებას, რომელსაც სძებნიდა და ისე ფანატიკურათ არის დარწმუნებული ამაზე, რომ ყველას, ვინც კი ეტყვის მას: უფალო მწევრო მზრუნველ საზოგადოებისავ, თქვენი წრე არამთუ ხალხს გაამდიდრებს, არამედ წაართმევს იმ უკანასკნელს, რაც ეხლა აბადია მას! — ამ გვარ აზრზე გაცხარდება ისე, როგორც კრაზანა, დატრიალდება ისე, როგორც ბზრიალა, გაგლანძღამთ, გაგათრევთ, გაგაუგონიერებთ და ისე გამოგაგდებთ სახლიდამ.

აგიწერთ ამ არტელის მოქმედებას და მის მნიშვნელობას: საზოგადოება შედგება სამ მოქმედ პირისგან: თ. გ. ჯ—ძისგან, თ. დ. ჯ—ძისგან და თ. დ. მ—შვილისგან. ორთ პირველ პირთ უფრო პრაქტიკული შეხედულობა აქვთ ცხოვრებაზე და ისე შემცდარნი არ არიან „ხალხის გასამდიდრებელი საშუალის პოვნაზე“, როგორც მესამე, რის გამოც პირველნი უფრო მეტს მოიგებენ, სანამ მესამე.

გამართული აქვთ სოფლებში, რამთეენშიაც საჭიროთ ხედამენ, არყის ზავოდები და რაც კი ჭაჭა — თხლე იპოვება მთელ კახეთში, სულ ეს წრე ყიდულობს და ხდის. წინაწინ, სანამ ეს საზოგადოება დაარსდებოდა, ჭაჭა-თხლის მყიდავი ბევრნი იყვნენ ასე, რომ შეგეძლოთ თუ ერთს ცოტა ფასი ეძლევინა, მეორესთვის მიგეყიდა და ამგვარათ გაყიდვაში გამყიდავს ბევრი მყიდავ-შემცილებელნი ჰყავნდნენ; ეხლა კი, ეხლაა თუ მეორე წელიწადს, სულ ერთია, ეს საზოგადოება დაადებს ტაკცას ჭაჭათხლეს, რადგანაც, იმედია, კონკურენტები აღარ ეყოლებათ და ამგვარათ შეამცირებენ უფრო ხალხის ცხოვრებას.....

ზემო-მხრელი

ფოთი, 19 დეკემბრს. საწყალს ჩვენს ფოთს სხვა-და-სხვა უბედურებასთან საშინელი ქურდობა და სიძვირე დაემატება. სადაც გაიარო, ყოველგან ნახავ ხალხს სულ ქურდობაზედ ლაპარაკობენ, ამას ეს მოჰპარეს, იმას ესაო და სხ.

შესანიშნავია, რომ ამ ჟამად ყველაზე უფრო ხშირად იპარევენ ისეთს საგნებს, რომელნიც ამ სიცივეში გამოადგებიან ხალხს: ფიცრებს, შეშას, საბანს, ბალიშს, ფეხისაცმელებს და სხვ.

აქაური სიძვირისაგან ღმერთმა დაიფაროს ყოველი კაცი. როგორც იტყვიან, ყველაფერს „ცეცხლი ეკიდება“, ყველა ძვირია; ხოლო ყველაზედ ძრიელ ძვირი ხორცია და სასტუმროებში დგომა.

მაგრამ სად არის სასტუმროები, სად არის ალაგი, რომ მომსვლელმა კაცმა თავი შეაფაროს, ღამე გაათიოს? სულ არის ორი სასტუმრო „კოლხიდა“ და „კავკაზი“. კოლხიდაში მიმსვლელს კაცს მუქთი ფული უნდა ჰქონდეს, რომ მანეთიანში ხუთი მანეთი აძლიოს, თორემ ისე ვერ მორჩება. თუ მიესვლება კაცს, ისევ „კავკაზში“; ნომერიც იაფია და საჭმელსაც იაფათ ჰყიდის. სხვა წვრილს ალაგებში კაცს არ მიესვლება; იმისთანა უსუფთაობა არის, რომ გული აგერევა.

ვიღაც გუშინდელს მებუტკეს დარჩენია აქაური ყასპობა და როგორც უნდა ისე ჰყიდის ხორცსა. ვინ არის ხმის გამცემი! თუ ვინმემ რამე უთხრა, მაშინვე პასუხათ იმას მისცემს: მე ჯარის ფოდრაჩიკი ვარო, და არა ქალაქისაო, და ამასთანავე ლანძღვით ისტუმრებს ხალხსა. ეს ყასაბი გირვანქას ხორცს ჰყიდის 11 კაპეიკათ. ეს ფასი არსად არ არის და აქ რა დაემართა, არ ვიცი. სადაც ცხელს ტყვიას ისვრიან, იქაც არ არის ეს ფასი. ტფილისში, გორში, ქუთაისში და სხვა ალაგებში ყველგან თითქმის ერთი ფასია, გირვანქა 7 ანუ $7\frac{1}{2}$ კაპეიკათ იყიდება....

ვინმე გორელი

უცხო ქვეყნები

ინგლისი

ინგლისურს გაზეთს „Standard“-ში დარწმუნებით იწერებიან, რომ ოსმალეთის მმართებლობამ ოფიციალურად სთხოვაო ინგლისსაო, რომ მშვიდობიანობის ჩამოგდებაზე შუამდგომელობა იკისროსო. ამბობენ, რომ ინგლისმაც გადაწყვიტაო, რომ, თუ სხვა-სახელმწიფოებთან ერთად არა, მარტო იმან დაიწყოს ამ საგანზე რუსეთთან მოლაპარაკება.

ოსმალეთი

ერთს იტალიურს გაზეთში მოყვანილია შემდეგი სიტყვები, რომელიც ოსმალოს უცხო ქვეყნის მინისტრს სერვერ-ფაშას უთქვამს იტალიის ელჩისათვის რუსებისაგან პლევნოს აღების შემდეგ:

„ეს დამარცხება ჩვენ არ დაგვცემს ზნეობით. დარწმუნებული იყავით, რომ ეხლა უფრო გაანჩხლდება და გაბრაზდება ოსმალეთის ხალხი და ვინ იცის — რა საშინელი სისხლის ღვრა მოელის ქვეყანას, თუ მალე მორიგება არ მოხდა.“

წერილი რედაქტორთან

ეს რა დრო მოგვივიდა, უფ. რედაქტორო? ყველანი ჯავრობენ — მართალს ნუ იტყვიანო! მე მგონია, რომ ტყუილის თქმა უფრო სირცხვილი იყოს.

ამას წინათ ერთს „დროების“ ნომერში იყო დაბეჭდილი სტატია, რომელშიაც, თელავის კორრესპონდენტის სიტყვით, საზოგადოება ემდუროდა ადგილობრივს ხაზინადარს იმაზედ, რომ პატენტებისა და სხვა-და-სხვა მოწმობების მიცემის დროს ვაჭრობის უფლებაზედ ეს ხაზინადარი არ აძლევდა ხალხს დარიგებას — თუ ვის რომელი გვარი დოკუმენტი ეკუთვნოდა მისაღებათ. ეს სტატია გაჰხდომია ხაზინადარს საწყენათ და როგორც მითხრეს, თურმე მე მაბრალებს თავის გაუპატიურებას. მე თუმცა ეს ტყუილი მეგონა, მაგრამ აღმოჩნდა, რომ მართლად გაჯავრებული ყოფილა ეს უფალი ჩემზედ. რომ ჰკითხოთ მიზეზი, თითონაც ვერ გეტყვით.

მაგრამ მაინც ხაზინადარმა სამაგიერო გარდამიხადა:

ამ დღეებში მე მივედი იმასთან და ვსთხოვე მოეცა ჩემთვის პადაროჟნი ბლანკი, რომელიც წინათაც რავდენჯერმე მიმიღია მისგან. უ. ხაზინადარმა რომ თავისი გულის ჯავრი ამოიყაროს ჩემზედ, უარი მიყო და გამომიცხადა, რომ ის არ მომცემს მე ნათხოვნს ქაღალდს, მანამ არ წარვადგენ მასთან დოკუმენტს ჩემს პიროვნობაზედ; თუმცა ეს მოთხოვნილება მისი კანონიერათ შეიძლება შევრაცხოთ, მაგრამ ეს შეიძლება მოსთხოვოს მას, ვისაც ვერ იცნობს; ჩემს უცნობლობაზედ უ. ხაზინადარს ხმა არ ამოეღება ამისათვის, რომ ის მიცნობს მე 1860 წლიდგან, რადგანაც იქიდგან აქამომდე ვსცხოვრობ და

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვიმყოფები თელავში; თითქმის ყოველ დღე ვხედავთ ერთმანეთს და ხშირათაც ვართ ერთად საზოგადოებაში.

მაშა სადამე მის მიერ გამოცხადებული უარი პადაროქნის მოცემაზედ იყო ძალიან უსაფუძვლო და მხოლოდ გაჯავრების მიზეზი. თანამდებობის პირს არა ჰმართებს ამ გვარი ქცევა და გაჯავრება...

ამისთანა ქცევით იქნება თავის დარდებს კი იქარვებს, მაგრამ თვით ხაზინას კი ზარალს აძლევს: მე უპადაროქნოთაც კარგათ გიახელი სოფელში ცხენით და ხაზინას კი რავდენიმე კაპეიკი შემოსავალი დააკლდა და რისთვის?!....

ა. შ.

თელავი, 8 დეკემბერს

განცხადებანი

რასპორიადიტელნი კომიტეტი საზოგადოებისა, რომელსაც საგნად აქვს თბილისის საქალო გიმნაზიისა და პროგიმნაზიის ღარიბ მოსწავლე მზრუნველობა, უმორჩილესად სთხოვს ამ საზოგადოების წევრთა, რომ დროით შემოიტანონ მომავალის 1878 წლის ხვედრი ფული, როგორათაც ამას საზოგადოების უსტავის მეოთხე პარაგრაფი მოითხოვს. ფული უნდა ჩაჰბარდეს საზოგადოების კაზნაჩეის, ვახტანგ დიმიტრის ძეს თულაშვილს, თბილისის ოკრუჟნი სუდში, დილის 10-ს სათიდამ ნაშუადღევის 2-ს სათამდე.

(3—1)

იბეჭდება და ამ მოკლე ხანში გამოვა
„ცოლი ვიტირო თუ ფული?"
ოთხ-მოქმედებიანი კომედია
უფ. ალ. ა. თუთაევისა

ხელის-მოწერა 1878 წლისა.

„ტფილისის მოამბე"

ყოველდღიური გაზეთი

1878 წელს „ტ ფ ი ლ ი ს ი ს მ ო ა მ ბ ე" გამოვა მუდამ დღე გარდა უქმი დღეების შემდეგ დღეებისა.

ხელ-მოსაწერი ფასი

	გაუგზავნ. ტფილისში	გაგზავნით ტფილისში	რუსეთში
ერთი წლით — — — —	10 მან.	11 მან.	12 მან.
6 თვით — — — — —	5 „ 50 კაპ.	6 „	6 „
3 — — — — — —	3 „ — „	3 „ 50 კაპ.	4 „
1 — — — — — —	1 „ — „	1 „ 25 „	1 „ 50 კაპ.

ხელის-მოწერა მიიღება რედაქციის კანტორაში, ერევნის მოედანზე, № 3, ურთი-ერთ კრედიტის ბანკის გვერდით.

ქალაქის გარეშე ხელის-მომწერნი ამ ადრესით მოიწერებიან: *Въ Тифлисъ, въ редакцію „Тифлисскаго Вѣстника."*

ხელის-მოწერა მიიღება ყოველი თვის 1 რიცხვიდამ მხოლოთ წლის დამლევამდინ.

ქალაქის ხელის-მომწერლებმა ამას გარდა შაურიანი მარკის ფული უნდა შემოიტანონ. რ. (3—1)

მომავალს 1878 წელს

ლიტერატურული და პოლიტიკური გაზეთი

„კავკაზი"

გამოვა მუდამ დღე, გარდა ორშაბათისა და უქმეების შემდეგ დღეებისა.

ამ გაზეთის შინაარსს შეადგენს: I. **ოფიციალური ნაწილი** (მმართებლობის ბრძანებანი და განკარგულებანი, ოფიციალური დოკუმენტები). II. **არა-ოფიციალური ნაწილი**: ა) მოწინავე სტატიები ისეთს საგნებზე, რომელთაც საზოგადო სახელმწიფო ანუ ადგილობრივი მნიშვნელობა აქვთ; ბ) შინაური ამბები რუსეთისა და ადგილობრივ ცხოვრებიდამ; გ) პოლიტიკური ცნობები რედაქციის სახელმძღვანელო სტატიებითა და ტელეგრამმებით; დ) სტატიები, რომელნიც ისტორიულის, ეტნოგრაფიულის, სტატისტიკურის, ეკონომიურის და სხვ. მხრით შეეხებიან კავკასიას; ე) ფელეტონი და ვ) ცნობის ფურცელი. III. **საზაზინო და კერძო განცხადებანი**

გაზეთის ფასი: ქალაქის ხელის-მომწერლებისათვის, ერთის წლით—11 მან. და 50 კაპ., ½ წლით—6 მანეთი. ქალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის, ერთის წლით—13 მან., ½ წლით—7 მან.

შეიძლება დრო-გამოშვებით შემოიტანონ გაზეთის ფასი: მოსამსახურე პირებისათვის ხაზინადარის საშუალებით და რომელნიც არ მსახურებენ, იმათ რედაქციასთან დათანხმებით.

ხელის-მოწერა მიიღება ტფილისში, რედაქციის კანტორაში.

ქალაქის გარეშე მცხოვრებნი ამ ადრესით გამოგზავნიან მოთხოვნილებას: Въ Тифлисъ. Въ редакцію газеты „К а в к а з ъ".

რედაქტორი და გამომცემელი ნ. ი. ვორონოვი რ. (3—1)

რკ. გზა.	დილ.		სალამ.		II კ.		III კ.	
ტფილისი .	9	21	5	18				
მცხეთა. .	10	11	6	27	-	68	-	38
გორი . .	11	58	9	43	2	40	1	23
ხაშური . .	1	29	11	57	3	92	2	18
სურამი. .	1	44			4	42	2	46
ყვირილა .	5	49			5	81	3	23
რიონი. .	6	47			6	75	3	75
სამტრედია.	7	41			7	73	4	29
ახ.-სენაკი.	—	—			8	57	4	76
ფოთი. .	9	40			9	75	5	42
ფოთი . .	9	13						
ახ.-სენაკი.	—	—			1	18	-	66
სამტრედია.	11	16			2	6	1	14
რიონი . .	12	13			3	4	1	69
ყვირილა. .	1	18	ღამე		3	98	2	21
სურამი. .	5	12	1	10	5	33	2	96
ხაშური . .	5	39	1	37	5	84	3	24
გორი . .	7	5	4	8	7	36	4	9
მცხეთა .	8	50	6	59	9	8	5	4
ტფილისი .	9	31	7	56	9	75	5	42

ტელეგრაფი	მ.	კაპ.
ოცი სიტყვა ტფილისიდამ:		
ქუთაისს, ფოთს . .	1	—
გორს, დუშეთს, სიღნაღს	-	50
როსტოვს, ოდესას, მოსკოვს	2	—
პეტერბურგს, ვარშავას . .	2	—
ოსმალეთში, შვეიცარიაში	3	—
იტალიაში და საფრანგეთში.	3	50
ინგლისში.	3	75

ფოშტა

ა) ტფილისიდამ: სამზღვარ გარეთ, ქუთაისს, რუსეთს—ყოველ დღე კვირას გარდა. ზუგდ. ორშ. და სამშ. ოზურ.—პარასკ. და ორშ. კახეთს—სამშ. და შაბ. ბ) ქუთაისიდამ: ტფილისისა და ფოთისაკენ—ყოველ დღე, კვირას გარდა. ოზურგეთს—ორშ. და პარასკ.

წიგნის გაგზავნა რუსეთში და სამზღვარ გარეთ:	კაპ.
ღია წიგნის	4
დაზღვეულის (სამი მისხალი) .	8

ბირჟა	მან.	კაპ.
პეტერბურგი, 20 დეკემბ.		
ერთი ვაჭეთი ლირს:		
ლონდონში 23 პენსი.	—	78
პარიჟში 248 სანტიმი.	—	62
ესკონტი (სარგებლისფასი)	7½	—
ბანკის ბილეთი 5%.	95	[illegible]
მოგებიანი (პირველი ს...)	227	25
მოგებიანი (მეორე სესხი)	220	50
ბირაოს ფურცლები:		
ფილ. საზნ. ბანკისა.	—	—
ხერსონის ბანკის 5½	85	25
მოსკოვის (5 ..). . .	85	50
აქციები:		
ოდესის სავაჭრო ბანკის	177	—
ფოთი-ტფილ. რკინ. გზის	—	—
შავი ზღვის ცეცხ. გემების	527	—
კავკაზის და მერკური	225	—
პირვ. საზღვევ. საზოგ.	745	50
პეტერბ. საზღვევ. საზ.	235	50
მოსკოვის საზღვევ. საზ.	268	—

მაზანდა	მან.	კაპ.
ტფილისი, 22 ქრისტ. შ.		
ფქვ. თეთ. ზანგისა, ფუთ.	2	20
ფქვილი წითელი . .	1	80
ქერი ფუთი . . .	1	40
ბამბა ერევნისა, ფუთი .	8	60
— ამერიკისა, ფუთი . .	9	80
გაპენტილი ბამბა ფუთი.	12	—
მატყლი თუშური ფუთ.	7	70
— თარაქამისა ფუთ. .	4	60
აბრეშუმი ნუხური სტ.	2	—
ქონი, ფუთი. . .	5	80
ქონის სანთელი ფუთი.	7	60
სტეარინის სანთელი, ფ.	14	—
ხორცი ძროხისა, ლიტ.	—	72
— ცხვრისა, ლიტრა .	—	72
სპირტი, გრადუსი .	—	15
შაქარი, ბროც. ფუთი .	9	20
— ფხვნილი ფუთი . .	8	40
ჩაი გრგვალი, ფუთი .	28	—
ზეთი ქუნჯუთისა ფუთ.	13	50
ოქრო ½ იმპერიალი. .	8	20

Дозволено цензурою Тифлисъ, 23 Декабря 1877 г. Типографія Меликова. გამომცემელი ს. მელიქიშვილი. რედაქტორი ს. მესხი